Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26658
Copyright: Admont, Benediktinerstift

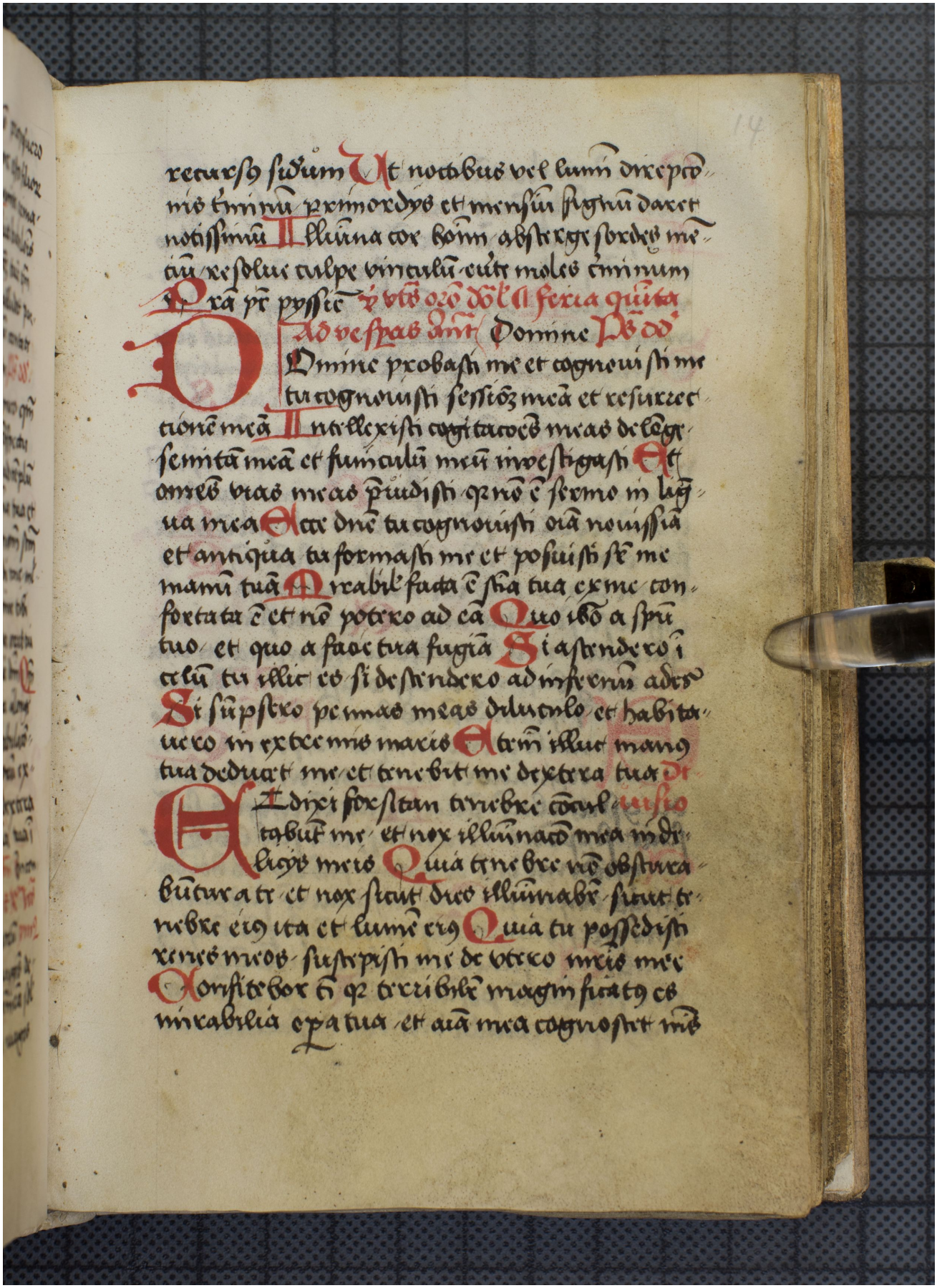

14

recursu suum Ut notabus vel lumen dirigere
mis tuis primordiis et mensuis signum daret
notissimum Illuina cor hominis abstrige sordes me
tuas resolue culpe vinculum cuius moles tuum
sit ora pr possit ℣ Vis oro dol. Feria quinta
ad vespras ant. Domine Ps. od.
Domine probasti me et cognouisti me
tu cognouisti sessionem meam et resurrec
tionem meam Intellexisti cogitationes meas de longe
semitam meam et funiculum meum investigasti Et
omnes vias meas prouidisti quia non est sermo in lin
gua mea Ecce domine tu cognouisti omnia nouissima
et antiqua tu formasti me et posuisti super me
manum tuam Mirabilis facta est scia tua ex me con
fortata est et non potero ad eam Quo ibo a spi
tuo et quo a facie tua fugiam Si ascendero in
celum tu illic es si descendero ad infernum ades
Si sumpsero pennas meas diluculo et habita
uero in extremis maris Etenim illuc manu
tua deducet me et tenebit me dextera tua Et
dixi forsitan tenebre conculcabunt me
tabunt me et nox illuminatio mea in de
liciis meis Quia tenebre non obscura
bunt a te et nox sicut dies illuminabit sicut te
nebre eius ita et lumen eius Quia tu possedisti
renes meos suscepisti me de utero matris mei
Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es
mirabilia opera tua et anima mea cognoscit nimis